KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1249/2008,

10. detsember 2008,

milles sätestatakse ühenduse looma-, sea- ja lambarümpade klassifitseerimisskaalade ning kõnealuste klassifitseerimisskaalade kohastest hindadest teatamise üksikasjalikud rakenduseeskirjad

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus), [1] eriti selle artikli 43 punkti m koostoimes artikliga 4,

ning arvestades järgmist:

(1) Vastavalt määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 204 lõike 2 punktile h on ühenduse rümpade klassifitseerimisskaala suhtes vaja kõnealust määrust kohaldada alates 1. jaanuarist 2009. Seepärast peaksid liikmesriigid kõnealuste ühenduse klassifitseerimisskaalade ning nendel põhinevatest hindadest teatamise üksikasjalikud rakenduseeskirjad vastu võtma ja neid kohaldama alates 1. jaanuarist 2009.

(2) Ühenduse rümpade liigitusskaalade rakenduseeskirjad on seni sätestatud mitmes õigusaktis, eelkõige komisjoni 10. märtsi 1982. aasta määruses (EMÜ) nr 563/82, millega kehtestatakse määruse (EMÜ) nr 1208/81 (täiskasvanud veiste turuhindade kindlaksmääramise kohta rümpade ühenduse liigitusskaala alusel) üksikasjalikud rakenduseeskirjad, [2] komisjoni 24. oktoobri 1985. aasta määruse (EMÜ) nr 2967/85, millega kehtestatakse ühenduse searümpade liigitusskaala üksikasjalikud rakenduseeskirjad, [3] komisjoni 13. veebruari 1991. aasta määrus (EMÜ) nr 344/91, millega kehtestatakse ühenduse täiskasvanud veiste rümpade liigitusskaala kohaldamisala laiendamist käsitleva nõukogu määruse (EMÜ) nr 1186/90 üksikasjalikud rakenduseeskirjad, [4] komisjoni 16. veebruari 1996. aasta määrus (EÜ) nr 295/96, millega sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad nõukogu määruse (EMÜ) nr 1892/87 kohaldamiseks täiskasvanud veiste turuhindade registreerimisele ühenduse rümpade liigitusskaala alusel, [5] komisjoni 20. jaanuari 2006. aasta määrus (EÜ) nr 103/2006, millega võetakse vastu ühenduse täiskasvanud veiste rümpade liigitusskaala kohaldamise lisasätted, [6] komisjoni 20. juuni 2006. aasta määrus (EÜ) nr 908/2006, millega kehtestatakse ühenduse tüüpiliste sealihaturgude loetelu, [7] komisjoni 24. juuli 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1128/2006 turustusetapi kohta, millega on seotud searümpade keskmine hind, [8] komisjoni 5. septembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1319/2006 liikmesriikide ja komisjoni teatava vastastikuse sealihasektorialase teabevahetuse kohta, [9] komisjoni 24. juuli 2008. aasta määrus (EÜ) nr 710/2008, millega määratakse kindlaks ühenduse searümpade turuhinna arvutamisel kasutatavad kaalumiskoefitsiendid 2008./2009. turustusaastaks, [10] komisjoni 11. jaanuari 2008. aasta määrus (EÜ) nr 22/2008, millega kehtestatakse ühenduse lambarümpade liigitusskaala üksikasjalikud eeskirjad, [11] komisjoni 7. septembri 1983. aasta otsus 83/471/EMÜ ühenduse inspekteerimiskomitee kohta seoses täiskasvanud veiste rümpade liigitusskaala kohaldamisega. [12] Selguse ja otstarbekuse huvides tuleks kõnealused määrused ja otsus asendada ühe aktiga.

(3) Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 42 lõikega 1 on ette nähtud, et ühenduse rümpade klassifitseerimisskaalasid kohaldatakse täiskasvanud veiste ja sigade rümpade suhtes vastavalt kõnealuse määruse V lisas sätestatud konkreetsetele eeskirjadele, liikmesriigid võivad kohaldada ühenduse klassifitseerimisskaalat ka lambarümpade suhtes.

(4) Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 42 lõike 1 punktis a on sätestatud, et veise- ja vasikalihasektoris kohaldatakse ühenduse rümpade klassifitseerimisskaalasid täiskasvanud veiste rümpade suhtes. Kõnealuse määruse III lisa IV punkti lõikes 2 määratletakse täiskasvanud veised vastavalt looma eluskaalule. Olenemata kõnealusest määratlusest ning ühtse kohaldamise tagamiseks on asjakohane lubada liikmesriikidel muuta kohustuslikuks ühenduse skaala kohaldamine selliste veiste rümpade suhtes, kelle konkreetne vanus on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 1760/2000 (millega kehtestatakse veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomine, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamine) [13] ettenähtud identifitseerimise ja registreerimise süsteemi alusel. Kõnealust identifitseerimise ja registreerimise süsteemi tuleks samuti kasutada määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti A alapunktis II osutatud rümpade jagamisel A ja B kategooriasse.

[1] ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.
[2] EÜT L 67, 11.3.1982, lk 23.
[3] EÜT L 285, 25.10.1985, lk 39.
[4] EÜT L 41, 14.2.1991, lk 15.
[5] EÜT L 39, 17.2.1996, lk 1.
[6] ELT L 17, 21.1.2006, lk 6.
[7] ELT L 168, 21.6.2006, lk 11.
[8] ELT L 201, 25.7.2006, lk 6.
[9] ELT L 243, 6.9.2006, lk 3.
[10] ELT L 197, 25.7.2008, lk 28.
[11] ELT L 9, 12.1.2008, lk 6.
[12] EÜT L 259, 20.9.1983, lk 30.
[13] EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1.

(5) Täiskasvanud veiste ja lammaste rümpade ühtse klassifitseerimise tagamiseks ühenduses on vaja täpsemalt määratleda määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti A alapunktis III ja punkti C alapunktis III osutatud lihakusklassid ja rasvaladestus.

(6) Määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti A alapunktiga III on ette nähtud topeltlihaselisusega veistelt saadud rümpade lihakusklass S. Võttes arvesse, et kõnealune konkreetne lihakusklass kajastab veisekarja konkreetseid omadusi mõnes liikmesriigis, on asjakohane sätestada, et liikmesriikidel on võimalus kasutada lihakusklassi S.

(7) Vastavalt määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 43 teise taande punkti m alapunktile iii võib täiskasvanud veiste rümpade klassifitseerimise üldisest kohustusest lubada erandeid liikmesriikidele, kes seda taotlevad konkreetsetele väiksemahulistele ettevõtetele. Ühenduse klassifitseerimisskaala kohaldamisest saadud kogemuste põhjal peavad liikmesriigid asjakohaseks sellise erandi lubamist tapamajadele, kus tapetakse aastas keskmiselt kuni 75 täiskasvanud veist nädalas. Võttes arvesse kõnealuste tapamajade toodangu piiratud mahtu, peab komisjon sellist erandit põhjendatuks. Samadel põhjustel oli selline erand ette nähtud määruse (EMÜ) nr 344/91 artikli 2 lõike 2 esimese taandega. Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 43 teise taande punkti m alapunkti iii kohaldamise lihtsustamiseks on asjakohane võimaldada liikmesriikidel endil sellist erandit lubada.

(8) Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 43 punkti m alapunktis iv on sätestatud, et liikmesriikidele on antud luba loobuda searümpade klassifitseerimisskaala kohaldamisest. Kõnealust sätet tuleb eelkõige kohaldada väiksemahuliste ettevõtete suhtes, kus tapetakse keskmiselt kuni 200 siga nädalas.

(9) Turu läbipaistvuse parandamist silmas pidades tuleks ühenduse klassifitseerimisskaala täpse kohaldamise tagamiseks täpsustada klassifitseerimise tingimused ja praktilised meetodid, täiskasvanud veiste, sigade ja lammaste rümpade kaalumine ja identifitseerimine.

(10) Siiski tuleks sellest sätestada teatavad erandid, eelkõige seoses rümpade klassifitseerimise ja kaalumise tähtajaga automatiseeritud liigitustehnikate tehnilise rikke korral, rümpade klassifitseerimist ja kõiki rümpi ise konditustavaid tapamaju tähistavate templite või etikettide asukohaga. Searümpade puhul peaks kaal käsitlema jahutatud rümba kaalu, mis arvutatakse kindlaksmääratava ümberarvestusteguri kohaldamisega kaalumistulemusele. Kõnealune tegur võib varieeruda sõltuvalt ajast, mis jääb sea kaela avamise ja kaalumise vahele. Seetõttu tuleb lubada eespool nimetatud teguri kohandamist.

(11) Füüsilist või juriidilist isikut, kes laseb veiseid tappa, tuleks teavitada tapmiseks antud loomade klassifitseerimise tulemustest. Tarnijate suhtes täieliku läbipaistvuse tagamiseks peaks kõnealune teave hõlmama ka konkreetseid täiendavaid andmeid.

(12) Täiskasvanud veiste ja lammaste rümpade klassifitseerimise täpsuse ja usaldusväärsuse tagamiseks peaksid kõnealust klassifitseerimist teostama töötajad, kellel on litsentsi või tõendiga kinnitatud vajalik kvalifikatsioon.

(13) Selleks et lubada alternatiivseid meetodeid täiskasvanud veiste rümpade lihakuse ja rasvkatte visuaalseks hindamiseks, võib kehtestada automaatsed liigitustehnikad, kui need põhinevad statistiliselt tõestatud meetoditel. Automaatsete liigitustehnikate lubamine peaks sõltuma teatavate tingimuste ja nõuete, samuti statistilise vea piirnormi järgimisest, mida tuleb täpsustada.

(14) Tuleks ette näha võimalus muuta pärast litsentsi andmist täiskasvanud veiste rümpade klassifitseerimise automaatsete liigitustehnikate tehnilisi näitajaid, et parandada nende täpsust. Selliste muudatuste puhul peaks siiski olema nõutav eelneva nõusoleku saamine pädevatelt asutustelt, kes peaksid kindlaks tegema, kas sellised muudatused tagavad vähemalt sama täpsuse taseme.

(15) Searümba väärtus määratakse kindlaks eelkõige selle kaalu ja tailihasisalduse suhte põhjal. Et tagada tailihasisalduse hindamine objektiivsel alusel, peaks kõnealune hindamine toimuma rümba konkreetsete anatoomiliste osade kinnitatud ja statistiliselt tõestatud meetoditega. Kuna searümpade tailihasisalduse hindamisel võib kohaldada eri meetodeid, on vaja tagada, et meetodi valik ei mõjuta hinnangulist tailihasisaldust. Searümba kaubandusliku väärtuse kindlaksmääramisel tuleks lubada ka muid hindamiskriteeriume kui kaal ja hinnanguline tailihasisaldus.

(16) Määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti C alapunktis III on sätestatud, et lammaste rümbad tuleb liigitada eri klassidesse lihakuse ja rasvasuse alusel. Vähem kui 13 kg kaaluvate tallerümpade liigitamiseks võib lubada kasutada muid kriteeriume, eelkõige kaalu, liha värvust ja rasvaladestust.

(17) Täiskasvanud veiste, sigade ja lammaste rümpade liigitamise usaldusväärsust peaksid kontrollima inspekteeritavatest ettevõtetest sõltumatud asutused korrapäraste kohapealsete kontrollidega. Kõnealuste kontrollide teostamiseks tuleks kehtestada tingimused ja miinimumnõuded, sealhulgas teostatud kontrollide aruandlus ja võimalikud järelmeetmed. Kui täiskasvanud veiste rümbad on klassifitseeritud automatiseeritud liigitustehnikate kasutamisega, tuleks kehtestada konkreetsed kohapealseid kontrolle käsitlevad täiendavad sätted, mis hõlmaks ka kõnealuste kontrollimiste sageduse suurendamist esialgse ajavahemiku jooksul pärast litsentsi andmist.

(18) Veise-, sea- ja lambarümpade võrreldavate hindade saamiseks ühenduses on vaja ette näha, et hindade registreerimisel viidatakse täpselt määratletud turustusetapile. Lisaks sellele tuleb kindlaks määrata täiskasvanud veiste ja lammaste rümpade ELi võrdlusesitusviis. Tuleks kindlaks määrata ka teatavad paranduskoefitsiendid, millega mõnedes liikmesriikides kasutatavad esitusviisid teisendatakse ühenduse võrdlusesitusviisiks.

(19) Selle tagamiseks, et rümpade registreeritud hinnad on liikmesriigi veise-, sea- ja lambalihasektoris tüüpilised, on vaja määratleda kategooriad ja klassid ning konkreetsed kriteeriumid, mille alusel määratletakse ettevõtted või isikud, kelle jaoks hinna registreerimine on kohustuslik.

(20) Veiserümpade hindade registreerimiseks peaks liikmesriikidel olema lubatud otsustada, kas jagada oma territoorium osadeks ning kui selle kasuks otsustatakse, siis kui mitmeks piirkonnaks. Ühendkuningriigi jaoks on asjakohane ette näha, et hinna registreerimine oleks seotud kahe piirkonnaga, nimelt Suurbritannia ja Põhja-Iirimaaga.

(21) Juhul kui liikmesriigid on moodustanud täiskasvanud veiste rümpade hindade kindlaksmääramiseks piirkondlikud komiteed, tuleks näha ette, et nende liikmeskond tagab tasakaalustatud ja objektiivse käsitluse ning et nende komiteede määratud hindu võetakse arvesse siseriikliku hinna arvutamisel.

(22) Juhul kui täiskasvanud veiste tarnijatele tehakse lisamakseid, peaksid ettevõtted või isikud, kelle jaoks hinna registreerimine on kohustuslik, olema kohustatud tegema teatavaid hinnaparandusi, et vältida keskmise siseriikliku hinna arvutamise mis tahes moonutamist.

(23) Keskmiste nädalahindade arvutamiseks tuleks liikmesriikide jaoks sätestada praktiline meetod. Komisjonile teatatakse kord nädalas kõnealustest hindadest, mis on ühenduse tasandil kaalutud keskmiste hindade kindlaksmääramise alus.

(24) Täiskasvanud veiste rümpade hindade registreerimise järelevalvega seoses peaksid liikmesriigid olema kohustatud andma komisjonile korrapäraselt konkreetset teavet.

(25) Ühenduse looma- ja lambarümpade klassifitseerimisskaalade ühtse kohaldamise tagamiseks kogu ühenduses on määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 42 lõikega 2 ette nähtud kohapealsed kontrollid, mida ühenduse nimel teostab ühenduse inspekteerimiskomitee, kuhu kuuluvad komisjoni eksperdid ja liikmesriikide määratud eksperdid. Kõnealuse komitee koosseisu ja toimimise kohta tuleb kindlaks määrata rakenduseeskirjad.

(26) On vaja ette näha, et liikmesriigid võtavad teatavad meetmed ühenduse klassifitseerimisskaalade nõuetekohase kohaldamise tagamiseks, et tagada hinnaaruandluse täpsus ja karistada mis tahes rikkumiste eest. Lisaks sellele on liikmesriigid kohustatud nendest meetmetest komisjonile teatama.

(27) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas põllumajandusturgude ühise korralduse komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

REGULEERIMISALA

Artikkel 1

Reguleerimisala

Käesolevas määruses sätestatakse ühenduse veise-, sea- ja lambarümpade klassifitseerimisskaalade ning kõnealuste klassifitseerimisskaalade kohastest hindadest teatamise üksikasjalikud rakenduseeskirjad vastavalt määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 43 punktis m sätestatule.

II PEATÜKK

VEISELIHASEKTOR

Artikkel 2

Reguleerimisala ja üldsätted

1. Veise- ja vasikalihasektoris kohaldatakse ühenduse rümpade klassifitseerimisskaalat täiskasvanud veiste rümpade suhtes.

2. Olenemata määruse (EÜ) nr 1234/2007 III lisa IV osa lõikest 2 võivad liikmesriigid otsustada, et lõikes 1 osutatud ühenduse klassifitseerimisskaalat kohaldatakse selliste veiste rümpade suhtes, kelle vanus tapmisel on 12 kuud või rohkem.

3. Määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti A alapunkti II kohaldamisel eristatakse kuni kaheaastaste noorte kastreerimata isasloomade rümbad (kategooria A) ja muude kastreerimata isasloomade rümbad (kategooria B) looma vanuse järgi.

4. Lõikes 2 ja 3 osutatud veiste vanust kontrollitakse määruse (EÜ) nr 1760/2000 I jaotise kohaselt igas liikmesriigis loodud veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi andmete põhjal.

Artikkel 3

Lihakusklasse ja rasvaladestust käsitlevad lisasätted

Täiendavad üksikasjalikud sätted määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti A alapunktis III osutatud lihakusklassi ja rasvaladestuse mõistete kohta sätestatakse käesoleva määruse I lisas.

Artikkel 4

Lihakusklass S

Määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti A alapunktis III osutatud lihakusklassi S võivad liikmesriigid kasutada, et võtta arvesse nende veisekarja konkreetseid omadusi.

Artikkel 5

Erand rümpade kohustuslikust klassifitseerimisest

Liikmesriigid võivad otsustada, et määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti A alapunktis V sätestatud täiskasvanud veiste rümpade klassifitseerimise nõuete kohaldamine ei ole kohustuslik sellistele tapamajadele, kus tapetakse aastas keskmiselt kuni 75 täiskasvanud veist nädalas.

Artikkel 6

Klassifitseerimine ja identifitseerimine

1. Määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti A alapunktis V osutatud klassifitseerimist ja identifitseerimist teostavad tapamajad ise.

2. Rümba klassifitseerimine, identifitseerimine ja kaalumine peab toimuma hiljemalt ühe tunni jooksul pärast looma kaela avamist.

Kui artiklis 9 osutatud automatiseeritud liigitustehnikate abil ei ole rümba klassifitseerimine võimalik, siis toimub rümpade klassifitseerimine ja identifitseerimine tapapäeval.

3. Rümpade identifitseerimine toimub vastavalt määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti A alapunktides II ja III osutatud märgiga, mis näitab kategooriat ning lihakus- ja rasvasusklassi.

Märgistatakse templijäljendiga rümba välispinnale, kasutades kustutamatut ja mittetoksilist templivärvi vastavalt meetodile, mille on heaks kiitnud pädev asutus; tähed ja numbrid peavad olema vähemalt 2 cm kõrgused.

Märgid kantakse seljaosa tagaveerandile selgroo neljanda lüli kohale ja esiveerandil rinnakule 10 ja 30 cm vahelisele kaugusele rinnakuluu otsast. Liikmesriigid võivad siiski määrata ka muid kohti igal rümbaveerandil, tingimusel et nad komisjoni sellest eelnevalt teavitavad.

4. Vaatamata komisjoni määruse (EÜ) nr 1669/2006 [1] artikli 4 lõike 3 punktile c ja komisjoni määruse (EÜ) nr 826/2008 [2] I lisa punkti I alapunktile a võivad liikmesriigid lubada märgistamise asendamist etikettide kasutamisega järgmistel tingimustel:

a) etikette võivad hoida ja kinnitada ainult heakskiidetud ettevõtted, kus loomi tapetakse; etikettide suurus peab olema vähemalt 50 cm^2;

b) lisaks lõikes 3 sätestatud nõuetele peavad etikettidel olema tapamaja loa number, looma tunnus- või tapanumber, tapakuupäev ja rümba kaal ja vajaduse korral viide sellele, et klassifitseerimine on toimunud automatiseeritud liigitustehnikate abil;

[1] ELT L 312, 11.11.2006, lk 6.
[2] ELT L 223, 21.8.2008, lk 3.

c) punktis b osutatud märked peavad olema täiesti loetavad ja parandused ei ole lubatud, v.a juhul, kui need on etiketil selgelt märgitud ning tehtud pädeva asutuse järelevalve ning kõnealuse asutuse määratud tegelike kasutustingimuste kohaselt;

d) etiketid peavad olema võltsimis- ja rebenemiskindlad ning püsivalt kinnitatud iga rümbaveerandi lõike 3 kolmandas lõigus määratletud kohtadele.

Etikettide kasutamine on kohustuslik, kui klassifitseerimine on toimunud artiklis 11 osutatud automatiseeritud liigitustehnikate abil.

5. Lõigetes 3 ja 4 osutatud märke ja etikette ei tohi eemaldada enne rümbaveerandite konditustamist.

6. Kategooria tähistatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti A alapunktile II ja kõnealuse määruse artikli 2 lõigetele 3 ja 4.

Alaliigid või vajaduse korral vanuse põhjal jaotamise kategooriad märgitakse muude tähiste abil kui need, mida kasutatakse klassifitseerimisel.

7. Lõigetes 3–6 sätestatud kohustused, mis on seotud täiskasvanud veiste rümpade identifitseerimisega, ei kehti nende heakskiidetud tapamajade suhtes, kes konditustavad ise kõik saadud rümbad.

Artikkel 7

Teatis klassifitseerimise tulemuste kohta

1. Vastavalt määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti A alapunktile V teostatud klassifitseerimise tulemused teatatakse kirjalikult või elektroonilisel teel füüsilisele või juriidilisele isikule, kes on lasknud veised tappa.

2. Klassifitseerimise tulemuste edastamisel märgitakse kaubaarvele või sellele lisatud dokumendile, mis on adresseeritud looma tarnijale või selle puudumisel tapmise eest vastutavale füüsilisele või juriidilisele isikule, rümba kohta järgmised andmed:

a) kategooria ning lihakusklass ja rasvaladestus, kasutades vastavaid määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti A alapunktides II ja III osutatud tähti ja numbreid;

b) rümba kaal vastavalt käesoleva määruse artikli 13 lõikele 2, täpsustades, kas tegemist on tapasooja või jahutatud rümba kaaluga;

c) rümpade esitusviis konksul kaalumise ja klassifitseerimise hetkel;

d) vajaduse korral, et klassifitseerimine on toimunud automatiseeritud liigitustehnikate abil.

3. Liikmesriigid võivad taotleda, et lõike 2 punktis a osutatud teatisega on hõlmatud ka lihakuse ja rasvaladestuse alaliigid, kui selline teave on kättesaadav.

Lõike 2 punktis c osutatud rümba esitusviisi märge ei ole kohustuslik, kui liikmesriigi tasemel vastuvõetud õigusaktide kohaselt on lubatud vaid üks rümba esitusviis.

Artikkel 8

Kvalifitseeritud klassifitseerijate teostatav klassifitseerimine

Liikmesriigid tagavad, et klassifitseerimist teostavad pädevad, vastava litsentsiga klassifitseerijad. Litsentsi võib asendada liikmesriigi antud tõend, kui selline tõend vastab kvalifikatsioonitunnistusele.

Artikkel 9

Automatiseeritud liigitustehnikate kasutamise lubamine

1. Liikmesriigid võivad anda välja litsentsi automatiseeritud liigitustehnikate kasutamise lubamise kohta nende territooriumil või selle osas.

Loa andmise eeltingimuseks on II lisa A osas sätestatud sertifitseerimiskatse tingimuste ja miinimumnõuete täitmine.

Vähemalt kaks kuud enne sertifitseerimiskatse algust edastavad liikmesriigid komisjonile II lisa B osas osutatud teabe. Liikmesriigid nimetavad sõltumatu asutuse, kes analüüsib sertifitseerimiskatse tulemusi. Kahe kuu jooksul pärast sertifitseerimiskatse lõpetamist esitavad liikmesriigid komisjonile II lisa C osas nimetatud teabe.

2. Kui automatiseeritud liigitustehnika kasutamise litsents antakse välja sertifitseerimiskatse põhjal, mille jooksul on kasutatud rohkem kui üht rümba esitusviisi, ei tohi nende rümpade esitusviiside erinevus põhjustada erinevusi klassifitseerimistulemustes.

3. Pärast komisjonile teatamist võivad liikmesriigid anda automatiseeritud liigitustehnikate kasutamist lubava litsentsi nende territooriumil või selle osas ilma sertifitseerimiskatset korraldamata juhul, kui sama automatiseeritud liigitustehnika kasutamisele on juba antud litsents kõnealuse liikmesriigi teises osas või teises liikmesriigis sertifitseerimiskatse alusel, mis on läbi viidud rümpadega, mida nad käsitavad kõnealuses liikmesriigis või selle osas tapetud täiskasvanud veiste kategooria, kehaehitus- ja rasvkatteklassi puhul samaväärselt tüüpilisena.

4. Litsentsi saanud automatiseeritud liigitustehnikate tehniliste näitajate muutmine on lubatud ainult pärast kõnealuse liikmesriigi pädevate asutuste nõusoleku saamist ja tingimusel, et tõendatakse, et selliste muudatuste tulemuseks on sertifitseerimiskatse ajal saaduga vähemalt sama täpsuse tase.

Liikmesriigid teatavad komisjonile kõigist muudatustest, millele nad on nõusoleku andnud.

Artikkel 10

Klassifitseerimine automatiseeritud liigitustehnikaid kasutades

1. Ettevõtted, mis klassifitseerivad rümpasid automatiseeritud liigitustehnikaid kasutades, peavad:

a) määrama rümba kategooria; sel eesmärgil kasutatakse määruse (EÜ) nr 1760/2000 I jaotises nimetatud veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi;

b) koostama igapäevaseid kontrolliaruandeid automatiseeritud liigitustehnikate toimimise kohta, sealhulgas vajaduse korral kõigi tekkinud puudujääkide ja võetud meetmete kohta.

2. Klassifitseerimine automaatseid liigitustehnikaid kasutades on kehtiv ainult juhul, kui

a) rümba esitusviis on identne sertifitseerimiskatses kasutatuga või

b) asjaomase liikmesriigi pädevatele asutustele nõuetekohaselt tõendatakse, et rümba erinev esitusviis ei mõjuta klassifitseerimise tulemusi, mis on saadud automatiseeritud liigitustehnikaid kasutades.

Artikkel 11

Kohapealne kontroll

1. Artiklis 8 osutatud klassifitseerijate tulemust ning rümpade klassifitseerimist ja identifitseerimist määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti A alapunktiga V hõlmatud ettevõtetes kontrollib koha peal ilma ette teatamata klassifitseerimisasutustest ja ettevõtetest sõltumatu asutus.

Klassifitseerimisasutustest sõltumatuse nõuet ei kohaldata siiski juhul, kui kontrollijaks on pädev asutus.

2. Kontroll tuleb läbi viia vähemalt kaks korda iga kolme kuu jooksul kõikides heakskiidetud ettevõtetes, kus tapetakse aastas keskmiselt rohkem kui 75 täiskasvanud veist nädalas. Iga kontroll peab hõlmama vähemalt 40 juhuslikult valitud rümpa.

Heakskiidetud ettevõtetes, kus tapetakse aastas keskmiselt 75 või vähem täiskasvanud veist nädalas, määrab liikmesriik oma riskianalüüsi põhjal kindlaks teostatavate kontrollide sageduse ja kontrollitavate rümpade miinimumkoguse, võttes eelkõige arvesse täiskasvanud veiste tapaarvu asjaomastes tapamajades ning eelmiste kontrollide käigus tehtud tähelepanekuid kõnealustes tapamajades.

Liikmesriigid teatavad komisjonile meetmetest, mida nad on võtnud seoses teise alapunkti sätete kohaldamisega hiljemalt 1. juuliks 2009 ja edasistest muudatustest teavitatakse hiljemalt ühe kuu jooksul.

3. Kõigis heakskiidetud ettevõtetes, kus klassifitseerimiseks kasutatakse automatiseeritud liigitamistehnikat, tuleb esimese 12 kuu jooksul pärast artikli 9 lõikes 1 osutatud litsentsi andmist iga kolme kuu kohta teha vähemalt kuus kontrollimist. Seejärel tuleb kõigis heakskiidetud ettevõtetes, kus klassifitseerimiseks kasutatakse automatiseeritud liigitamistehnikat, kontrolle läbi viia vähemalt kaks korda iga kolme kuu jooksul. Iga kontroll peab hõlmama vähemalt 40 juhuslikult valitud rümpa. Kontrollitakse eelkõige:

a) rümba kategooriat;

b) automatiseeritud klassifitseerimistehnikate täpsust, kasutades II lisa A3 osas nimetatud punktide ja piirangute süsteemi;

c) rümba esitusviisi;

d) automatiseeritud liigitamistehnikate igapäevast kalibreerimist, samuti kõiki muid asjakohaseid tehnilisi aspekte, mille kaudu tagatakse, et automatiseeritud liigitamistehnikaid kasutades saadav täpsuse tase on vähemalt sama hea kui sertifitseerimiskatsel saadud tase;

e) artikli 10 lõike 1 punktis b osutatud igapäevaseid kontrollimisaruandeid.

4. Kui kontrollide eest vastutav asutus ei kuulu riigiasutuse haldusalasse, tuleb lõigetes 2 ja 3 sätestatud kontrollimised teostada riigiasutuse järelevalve all samadel tingimustel vähemalt kord aastas. Riigiasutusele teatatakse kontrollimiste eest vastutava organi töö tulemustest korrapäraselt.

Artikkel 12

Ülevaatusaruanded ja järelmeetmed

1. Riiklikud kontrolliasutused koostavad artiklis 11 osutatud kontrolle käsitlevad inspekteerimisaruanded ja säilitavad neid. Kõnealustes aruannetes märgitakse kontrollitud rümpade arv ning ebaõigelt klassifitseeritud või identifitseeritud rümpade arv. Aruandes märgitakse ka üksikasjad rümpade esitusviiside kohta, mida on kasutatud ja vajaduse korral nende vastavus ühenduse eeskirjadele.

2. Kui artiklis 11 osutatud kontrollide käigus tuvastatakse olulisel hulgal ebaõiget klassifitseerimist ja eeskirjadele mittevastavaid identifitseerimisi

a) suurendatakse kontrollitavate rümpade arvu ja kohapealsete kontrollide sagedust;

b) artiklis 8 ja artikli 9 lõikes 1 sätestatud litsentsid või tõendid võib kehtetuks tunnistada.

Artikkel 13

Registreeritav turuhind

1. Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 42 lõike 1 punktis a osutatud ühenduse klassifitseerimisskaala alusel kindlaksmääratav turuhind on looma tarnijale makstav tapamaja netohind ilma käibemaksuta. Kõnealune hind väljendatakse käesoleva artikli lõike 3 kohaselt esitatud ning tapamaja konksul kaalutud ja liigitatud rümba 100 kilogrammi kohta.

2. Arvestatakse rümba tapasooja kaalu, mis on kindlaks tehtud hiljemalt ühe tunni jooksul pärast looma kaela avamist.

Rümba jahutatud kaal vastab esimeses lõigus osutatud tapasooja rümba kaalule, millest lahutatakse 2 %.

3. Turuhindade kindlaksmääramiseks esitatakse rümp välisrasva eemaldamata, kusjuures kael on lõigatud veterinaarnõuete kohaselt:

a) neerudeta;

b) neerurasvata;

c) vaagnarasvata;

d) vahelihase kõõluselise osata;

e) vahelihase lihaselise osata;

f) ilma sabata;

g) ilma seljaajuta;

h) ilma kubemevoldi rasvkoeta;

i) ilma rasvkoeta tagaosa sisetüki pinnal;

j) ilma kägiveeni ja sellega külgneva rasvkoeta.

4. Määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti A alapunkti V teise lõigu kohaldamisel ja erandina käesoleva artikli lõikest 3 välisrasva eemaldamine hõlmab üksnes välisrasva osalist eemaldamist

a) reiepiirkonnast, sirloinilt ja keskosa ribidelt;

b) rinnaku lamedalt osalt, anuse ja genitaalide kaugemast ümbrusest ja sabalt;

c) sisetükilt.

5. Kui rümpade esitusviis pärast konksul kaalumist ja liigitamist erineb lõikes 3 sätestatud esitusviisist, kohandatakse rümba kaalu, kohaldades kõnealuselt esitusviisilt võrdlusesitusviisile üleminekuks vajalikke III lisas täpsustatud korrigeerimistegureid. Sel juhul kohandatakse vastavalt rümba iga 100 kilogrammi hinda.

Kui esimeses lõigus osutatud kohandused on liikmesriigi territooriumil ühesugused, arvutatakse need riiklikul alusel. Kui sellised kohandused on tapamajades erinevad, arvutatakse need iga konkreetse juhu jaoks eraldi.

Artikkel 14

Kategooriad ja klassid turuhinna registreerimiseks

1. Turuhindu registreeritakse riigis ja ühenduses määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 42 lõike 1 punktis a osutatud ühenduse klassifitseerimisskaala alusel iga nädal ning registreerimine on seotud kõnealuse määruse V lisa punkti A alapunktis II täpsustatud viie kategooria järgmiste lihakus- ja rasvasusklassidega:

a) kuni kaheaastaste noorte kastreerimata isasloomade rümbad: U2, U3, R2, R3, O2, O3;

b) muude kastreerimata isasloomade rümbad: R3;

c) kastreeritud isasloomade rümbad: U2, U3, U4, R3, R4, O3, O4;

d) poeginud emasloomade rümbad: R3, R4, O2, O3, O4, P2, P3;

e) muude emasloomade rümbad: U2, U3, R2, R3, R4, O2, O3, O4.

2. Liikmesriigid otsustavad ise, kas nende territooriumi tuleb lugeda üheks piirkonnaks või see tuleb jagada mitmeks piirkonnaks. Selle otsuse tegemisel arvestatakse:

a) nende territooriumi suurust;

b) võimalikku haldusjaotust;

c) hindade geograafilist varieerumist.

Ühendkuningriik peab koosnema vähemalt kahest piirkonnast, nimelt Suurbritanniast ja Põhja-Iirimaast, mida omakorda võib osadeks jagada esimeses lõigus osutatud kriteeriumide alusel.

Artikkel 15

Tüüpilised hinnad

1. Hindu peab registreerima:

a) sellise tapamaja käitaja, kus tapetakse aastas vähemalt 20 000 omakasvatatud või oma nimel kasvatatud ja/või ostetud täiskasvanud veist;

b) liikmesriigi nimetatud sellise tapamaja käitaja, kus tapetakse aastas vähem kui 20 000 omakasvatatud või oma nimel kasvatatud ja/või ostetud täiskasvanud veist;

c) füüsiline või juriidiline isik, kes saadab aastas tapamajja tapmisele vähemalt 10 000 täiskasvanud veist, ning

d) liikmesriigi nimetatud füüsiline või juriidiline isik, kes saadab aastas tapamajja tapmisele vähem kui 10 000 täiskasvanud veist.

Liikmesriik peab tagama, et hindade registreerimine hõlmab vähemalt:

a) 25 % tapaarvust piirkondades, mis kokku hõlmavad vähemalt 75 % selle liikmesriigi kogutapaarvust, ja

b) 30 % tema territooriumi piires tapetud täiskasvanud veistest.

2. Lõike 1 kohaselt registreeritud hinnad on sellised tapakaaluhinnad, mis on arvutatud asjaomasel registreerimisperioodil tapetud täiskasvanud veiste kohta artikli 13 lõikes 2 osutatud jahutatud rümba kaalu alusel.

Kui tapamajas tapetakse tapamaja käitaja kasvatatud või tema nimel kasvatatud täiskasvanud veiseid, registreeritakse hinnana sama nädala jooksul selles tapamajas tapetud samaväärsesse kategooriasse ja klassi kuuluvate rümpade eest makstud keskmine hind.

Iga artikli 14 lõikes 1 osutatud klassi kohta registreeritava hinna juurde märgitakse sellega seotud rümpade keskmine kaal ning kas hinda on või ei ole parandatud selleks, et võtta arvesse artiklis 13 osutatud elemente.

Artikkel 16

Nädala hindade arvutamine

1. Artikli 15 kohaselt ajavahemikul esmaspäevast pühapäevani registreeritud hinnad:

a) teatab tapamaja käitaja või asjaomane füüsiline või juriidiline isik kirjalikult või elektroonilisel teel liikmesriigi pädevale asutusele hiljemalt liikmesriigi määratud kellaajaks või

b) tehakse liikmesriigi valikul pädevale asutusele teatavaks tapamajas või füüsilise või juriidilise isiku tegevuskohas.

Kui aga liikmesriik on moodustanud mingi piirkonna hindade kindlaksmääramise komitee ja selle komitee liikmeskonda kuulub võrdsel arvul täiskasvanud veiste ja nende rümpade ostjaid ja müüjaid ning selle esimees on pädeva asutuse töötaja, võib liikmesriik anda korralduse, et hinnad ja andmed tuleb saata otse asjaomase piirkonna komitee esimehele. Kui liikmesriik ei anna niisugust korraldust, saadab pädev asutus need selle komitee esimehele. Esimees tagab, et üksikhindade teatamisel komitee liikmetele ei ole nende päritolu äratuntav.

2. Teatatavad hinnad on klassi keskmised hinnad.

3. Kui artikli 15 lõike 1 esimeses lõigus nimetatud tapamaja või füüsiline või juriidiline isik teeb täiskasvanud veiste või nende rümpade tarnijatele lisamakseid ega arvesta neid makseid teatatud hindades, teatab ta oma liikmesriigi pädevale asutusele viimasest tema tehtud lisamaksest ja ajavahemikust, millega see makse on seotud. Edaspidi teatab ta liikmesriigile kõigi lisamaksete summad iga niisuguse makse teostamisel.

4. Liikmesriigi pädev asutus määrab käesoleva artikli lõike 1 kohaselt talle teatatud hindade alusel kindlaks iga artikli 14 lõikes 1 nimetatud klassi kohta piirkonna keskmise hinna.

Käesoleva artikli lõike 1 teises lõigus osutatud komiteed määravad kindlaks käesoleva artikli lõike 1 kohaselt neile teatatud hindade alusel iga artikli 14 lõikes 1 nimetatud klassi kohta piirkonna keskmise hinna ning teatavad need hinnad liikmesriigi pädevale asutusele.

5. Ühtse hinnaga ostude korral, mille puhul saadetises olevad rümbad ei kuulu ühes ja samas kategoorias rohkem kui kolme järjestikusesse lihakusklassi ja kolme järjestikusesse rasvasusklassi, võetakse lõikes 4 nimetatud hindade kindlaksmääramisel arvesse selle lihakusklassi hinda, millesse kuulub kõige rohkem rümpi, või kui rümbad jagunevad klasside vahel võrdselt, nende klasside keskmist hinda, kui niisugune klass on olemas. Kõigil muudel juhtudel seda hinda arvesse ei võeta.

Kui aga ühtse hinnaga ostud moodustavad vähem kui 35 % liikmesriigi täiskasvanud veiste kogutapaarvust, võib liikmesriik otsustada jätta niisuguste ostude hinnad lõike 4 alusel tehtavates arvutustes arvestamata.

6. Seejärel arvutab pädev asutus iga klassi siseriikliku lähtehinna piirkondlike hindade kaalumise teel, et võtta arvesse nendega seotud piirkondade tapaarvude tähtsust asjaomases kategoorias võrreldes selle kategooria üldise tapaarvuga liikmesriigis.

7. Pädev asutus kohandab lõikes 6 osutatud iga klassi siseriiklikku lähtehinda:

a) et võtta arvesse kõiki artiklis 13 osutatud elemente, kui seda kohandust ei ole veel tehtud;

b) et tagada artikli 13 lõike 2 teises lõigus osutatud jahutatud rümba kaalu alusel arvutatud hind;

c) et võtta arvesse lõikes 3 osutatud lisamakseid, kui kohandus moodustaks vähemalt 1 % kõnealuse klassi hinnast.

Punktis c kohast parandust tehes jagab pädev asutus asjaomases liikmesriigis eelnenud rahandusaasta jooksul seoses veiselihasektoriga tehtud lisamaksete kogusumma aasta jooksul tapetud selliste täiskasvanud veiste kogukaaluga tonnides, kelle kohta on hinnad teatatud.

8. Kui liikmesriigi pädeva asutuse arvates on talle teatatud hinnad:

a) seotud ebaolulise rümpade arvuga, jätab ta need hinnad arvestamata;

b) ebausaldusväärsed, võtab ta need arvesse vaid sel juhul ja siis, kui ta veendub nende usaldusväärsuses.

Artikkel 17

Nädala hindadest teatamine komisjonile

1. Artikli 36 kohaselt teatavad liikmesriigid komisjonile hinnad, mis on arvutatud vastavalt artikli 16 lõigetele 4–7. Enne komisjonile teatamist ei teata nad neid hindu ühelegi teisele asutusele.

2. Kui liikmesriigis või piirkonnas ei saa erandlike asjaolude tõttu või pakkumise hooajalisusest tulenevatel põhjustel hindu olulise arvu ühte või mitmesse artikli 14 lõikes 1 osutatud klassi kuuluvate rümpade kohta registreerida, võib komisjon kasutada viimaseid enne seda juhtumit kõnealuse klassi või kõnealuste klasside kohta registreeritud hindu; kui nimetatud olukord püsib kauem kui kahe järjestikuse nädala jooksul, võib komisjon otsustada kõnealuse klassi või klassid hindade aruandlusest ajutiselt välja jätta ning sellele klassile või nendele klassidele eraldatud kaalu(d) ajutiselt ümber jaotada.

Artikkel 18

Ühenduse keskmised hinnad

1. Igas kategoorias

a) on iga artikli 14 lõikes 1 loetletud lihakus- ja rasvasusklassi ühenduse keskmine hind selle klassi kohta registreeritud siseriiklike turuhindade kaalutud keskmine hind. Kaalumisel lähtutakse liikmesriigi selle klassi tapaarvu osakaalust sama klassi kogutapaarvus ühenduses;

b) on iga lihakusklassi ühenduse keskmine hind sellesse lihakusklassi kuuluvate rasvasusklasside ühenduse keskmiste hindade kaalutud keskmine. Kaalumisel lähtutakse iga rasvasusklassi tapaarvu osakaalust selle lihakusklassi kogutapaarvus ühenduses;

c) on ühenduse keskmine hind punktis a osutatud ühenduse keskmiste hindade kaalutud keskmine. Kaalumisel lähtutakse iga punktis a osutatud klassi tapaarvu osakaalust ühenduse sama kategooria tapaarvus.

2. Kõigi kategooriate ühenduse keskmine hind kokku on lõike 1 punktis c nimetatud keskmiste hindade kaalutud keskmine. Kaalumisel lähtutakse iga kategooria osakaalust ühenduse täiskasvanud veiste kogutapaarvus.

Artikkel 19

Liikmesriikide iga-aastane komisjoni teavitamine

Hiljemalt iga aasta 15. aprilliks edastavad liikmesriigid komisjonile:

a) selliste tapamajade konfidentsiaalse nimekirja, mis registreerivad hindu kas artikli 15 lõike 1 punkti a või punkti b alusel, märkides iga tapamaja täiskasvanud veiste eelnenud kalendriaasta tapamahu arvudes ja võimaluse korral tapakaalu tonnides;

b) selliste füüsiliste või juriidiliste isikute konfidentsiaalse nimekirja, kes registreerivad hindu kas artikli 15 lõike 1 punkti c või punkti d alusel, märkides nende poolt eelnenud kalendriaastal tapmisele saadetud täiskasvanud veiste arvu, väljendatuna võimaluse korral ka tapakaalu tonnides;

c) piirkondade nimekirja, mille kohta hindu registreeritakse, ja igale piirkonnale artikli 16 lõike 6 kohaselt määratud kaalu.

III PEATÜKK

SEALIHASEKTOR

Artikkel 20

Rümpade kohustuslik klassifitseerimine ja erandid sellest

1. Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 42 lõikes 1 osutatud searümpade klassifitseerimisskaalat kasutavad kõik tapamajad kõikide rümpade klassifitseerimiseks, et võimaldada tootjatel saada tapamajja toodud sigade kaalul ja koostisel põhinevat õiglast tasu.

2. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid otsustada mitte teha käesoleva skaala kohaldamist kohustuslikuks tapamajades:

a) mille jaoks asjaomased liikmesriigid on kehtestanud maksimaalse tapaarvu; kõnealune arv ei tohi aasta keskmises arvestuses ületada 200 siga nädalas;

b) milles tapetakse vaid nende endi kasvandustes sündinud ja nuumatud sigu ning kus kõik saadud rümbad tükeldatakse.

Sellisel juhul teavitavad asjaomased liikmesriigid komisjoni esimeses lõigus osutatud otsusest, näidates maksimaalse tapaarvu igas tapamajas, mis on ühenduse skaala kohaldamisest vabastatud.

Artikkel 21

Kaalumine, liigitamine ja märgistamine

1. Searümbad liigitatakse määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti B alapunktis II määratletud klassifikatsiooni kohaselt kaalumise ajal.

Liikmesriikidel võib nende territooriumil tapetud sigade puhul lubada määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 195 lõikes 2 osutatud korras võimaldada searümpade liigitamist enne kaalumist.

2. Vastavalt määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 43 punkti m alapunktile iv, määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti B alapunkti II sätetele ja käesoleva artikli lõikele 1 ei välistata liikmesriigi territooriumil tapetud sigade suhtes lisaks kaalule ja tailihasisaldusele täiendavate hindamiskriteeriumide kasutamist.

3. Vahetult pärast liigitamist märgitakse searümpadele suurtäht, mis tähistab rümba klassi või hinnangulist tailihaprotsenti vastavalt määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti B alapunkti II sätetele.

Tähed või numbrid peavad olema vähemalt kahe sentimeetri kõrgused. Märgistamisel võib kasutada mürgitut, kustutamatut ja kuumakindlat tinti või muud püsiva märgistuse viisi, mille on eelnevalt kinnitanud riigi pädevad asutused.

Ilma et see mõjutaks esimese lõigu kohaldamist, võib rümbale märkida rümba kaalu või muud vajalikuks peetavad üksikasjad.

Poolrümpadel kantakse märgistus tagakoodi või singi nahale.

Märgistusena on lubatud ka etikett, mis on kinnitatud nii, et seda ei saa rikkumata eemaldada.

4. Erandina lõikest 3 võivad liikmesriigid sätestada, et rümpasid ei ole vaja märgistada, kui iga rümba kohta koostatakse protokoll, mis sisaldab vähemalt järgmist teavet:

a) rümba püsivate vahenditega ühekaupa identifitseerimine;

b) rümba tapasoe kaal ja

c) hinnanguline tailihasisaldus.

Protokolli tuleb säilitada kuus kuud ning selle peab koostamise päeval originaaldokumendina tõendama selleks volitatud isik.

Kui aga rümpasid müüakse tervetena teise liikmesriiki, tuleb need märgistada kooskõlas määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti B alapunktis II sätestatud asjakohase klassimääratluse või tailihasisaldust näitava protsendiga.

5. Ilma et see mõjutaks määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti B alapunkti III teise lõigu kohaldamist, ei tohi rümbast enne kaalumist, liigitamist ja märgistamist eemaldada rasv-, lihas- ega muud kude.

Artikkel 22

Rümba kaal

1. Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 42 lõike 1 punkti b kohaldamisel tähendab rümba kaal jahutatud rümba massi nagu on kirjeldatud kõnealuse määruse V lisa punkti B alapunktis III.

2. Rümp kaalutakse esimesel võimalusel pärast tapmist ning mitte hiljem kui 45 minutit pärast sea kaela avamist.

Jahutatud rümba mass vastab esimeses lõigus osutatud tapasooja rümba registreeritud kaalule, millest lahutatakse 2 %.

Kui mõni tapamaja ei suuda sea kaela avamise ja kaalumise 45minutilist ajavahemikku enamasti järgida, võib asjaomase liikmesriigi pädev asutus lubada seda ajavahemikku pikendada tingimusel, et teises lõigus nimetatud 2 % suurust mahaarvestust vähendatakse 0,1 protsendipunkti võrra iga kõnealuse ajavahemiku lõpust möödunud täiendava veerandtunni kohta.

3. Erandina lõigetest 1 ja 2 võib jahutatud rümba massi arvutada varem kindlaksmääratud absoluutkaaluvähenduste skaala järgi, mille liikmesriigid on kehtestanud kooskõlas oma seakarjade omadustega ning teatanud komisjonile. Selliste skaalade kasutamine kinnitatakse määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 195 lõikes 2 sätestatud korras, juhul kui üksikkaaluklasside vähendused vastavad võimalikult suures osas lõigetest 1 ja 2 tulenevatele vähendustele.

Artikkel 23

Searümpade tailihasisaldus

1. Määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti B alapunkti IV kohaldamisel tähendab searümpade tailihasisaldus:

— punaste vöötlihaste kogumassi, tingimusel et neid saab eraldada noa abil, ja

— rümba massi.

Punaste vöötlihaste kogumass saadakse kas rümba täieliku või osalise dissekteerimise teel või täieliku või osalise dissekteerimise kombinatsiooni teel riiklikult kehtestatud rümpade hindamise kiirmeetodil, mis põhineb määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 195 lõikes 2 sätestatud korras vastu võetud tõestatud statistilistel meetoditel.

Teises lõigus osutatud dissekteerimise võib ka asendada tailihaprotsendi hindamisega kompuutertomograafiga teostatava täieliku dissekteerimise teel tingimusel, et esitatakse piisavalt võrreldavaid dissekteerimistulemusi.

2. Searümpade tailihasisalduse hindamise statistiline standardmeetod, mis on kinnitatud liigitusmeetodina määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti B alapunktis IV määratletud tähenduses, on kas tavaline või vähendatud valimiga vähimruutude meetod, kuid võib kasutada ka muid statistiliselt tõestatud meetodeid.

Meetod põhineb asjaomase riigi või piirkonna sealihatoodangu representatiivsel valimil, mis koosneb vähemalt 120 rümbast, mille tailihasisaldus on kindlaks tehtud vastavalt käesoleva määruse IV lisas sätestatud dissekteerimismeetodile. Kui kasutatakse mitut proovivõtu meetodit, mõõdetakse vähemalt 50 rümba keskmine tailihasisaldus vähemalt täpsusega, mis saavutati standardset statistilist meetodit kasutades 120 rümba puhul, kasutades IV lisas sätestatud meetodit.

3. Liigitusmeetodid kinnitatakse ainult sellisel juhul, kui prognoositava vea ruutkeskmine, mis on arvutatud vähemalt 60 rümbast koosneva representatiivse valimi täieliku ristkontrolli või kõnealuse valimi katsekogumi kontrolli teel, on väiksem kui 2,5. Lisaks võetakse vea ruutkeskmise arvutamisel arvesse ka kõiki võõrväärtusi.

4. Liikmesriigid teavitavad protokolli abil komisjoni liigitusmeetoditest, mida nad soovivad lubada oma territooriumil kohaldada, kirjeldades proovidissekteerimist ja märkides põhimõtted, millel need meetodid põhinevad, ning tailihasisalduse mõõtmiseks kasutatavad võrrandid. Protokoll peaks olema kaheosaline ja hõlmama V lisas sätestatud andmeid. Protokolli esimene osa esitatakse komisjonile enne proovidissekteerimise alustamist.

Luba liigitusmeetodite kohaldamiseks liikmesriigi territooriumil antakse määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 195 lõikes 2 sätestatud korras protokolli alusel.

5. Liigitusmeetodeid tuleb kõikides üksikasjades kohaldada vastavalt kirjeldusele, mida sisaldab ühenduse otsus, millega need kinnitatakse.

Artikkel 24

Kohapealne kontroll

1. Searümpade kaalumist, liigitamist ja märgistamist artiklis 20 osutatud ettevõtetes kontrollib koha peal ilma ette teatamata klassifitseerimisasutustest ja ettevõtetest sõltumatu asutus.

Klassifitseerimisasutusest sõltumatuse nõuet ei kohaldata siiski juhul, kui kontrollijaks on pädev asutus.

2. Kontroll tuleb läbi viia vähemalt kaks korda iga kolme kuu jooksul kõikides heakskiidetud ettevõtetes, kus tapetakse aastas keskmiselt 200 ja rohkem siga nädalas.

Heakskiidetud ettevõtetele, kus tapetakse aastas keskmiselt vähem kui 200 siga nädalas, määravad kontrollide sageduse liikmesriigid.

3. Lõigete 1 ja 2 sätete kohaldamiseks liikmesriigid:

a) määravad kindlaks kontrollide reguleerimisala nende riskihindamise alusel, võttes eelkõige arvesse sigade tapaarvu asjaomastes tapamajades ja eelmiste kontrollide käigus tehtud tähelepanekuid kõnealustes tapamajades;

b) teatavad komisjonile meetmetest, mida nad on võtnud seoses kõnealuste sätete kohaldamisega hiljemalt 1. juuliks 2009 ja edasistest muudatustest teavitatakse hiljemalt ühe kuu jooksul.

4. Kui kontrollide eest vastutav asutus ei kuulu riigiasutuse vastutusalasse, tuleb lõigetes 1 ja 2 sätestatud kontrollimised teostada riigiasutuse järelevalve all samadel tingimustel vähemalt kord aastas. Riigiasutusele teatatakse korrapäraselt kontrollimiste eest vastutava asutuse töö tulemustest.

Artikkel 25

Searümpade turuhinnad liikmesriikides

1. Searümpade turuhind liikmesriigis võrdub selle liikmesriigi tüüpilistel turgudel või noteerimiskeskustes registreeritud noteeringute keskmisega.

2. Lõikes 1 viidatud hind määratakse kindlaks järgmise massiga rümpade registreeritud noteeringute põhjal:

— 60 kuni vähem kui 120 kg E klassis;

— 120 kuni vähem kui 180 kg R klassis.

Kaaluklasside valik ja nende võimalik edaspidine kaalumine jääb asjaomase liikmesriigi otsustada; liikmesriik teavitab sellest komisjoni.

3. Liikmesriigid teatavad komisjonile lõikes 1 osutatud tüüpilistest turgudest või noteerimiskeskustest hiljemalt 1. juuliks 2009 ja edasistest muudatustest teavitatakse hiljemalt ühe kuu jooksul.

Komisjon edastab esimeses lõigus osutatud teatised liikmesriikidele.

Artikkel 26

Ühenduse keskmine hind

1. Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklites 17 ja 37 osutatud searümpade keskmine turuhind ühenduses määratakse kindlaks käibemaksuta hindade põhjal, mida elussigade tarnijatele sigade tapamajadesse toomisel makstakse.

2. Lõike 1 alusel kindlaksmääratud hinnad sisaldavad töötlemata rupsi ja loomsete jääkide väärtust ning need väljendatakse 100 kg jahutatud searümpade kohta, mis:

— esitatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti B alapunkti III esimeses lõigus sätestatud võrdlusesitusviisile ja

— kaalutakse ja klassifitseeritakse tapamaja konksudel ning mille registreeritud kaal on ümber arvestatud jahutatud rümba kaaluks käesoleva määruse artiklis 22 sätestatud meetoditel.

3. Lõikes 1 sätestatud turuhind ühenduses määratakse kindlaks igas liikmesriigis registreeritud hindade kaalumisel iga liikmesriigi seakarja suhtelist suurust kajastava koefitsiendiga.

Esimeses lõigus osutatud koefitsiendid määratakse kindlaks iga aasta detsembri alguse sigade arvu alusel vastavalt nõukogu direktiivile 93/23/EMÜ. ([1])

Artikkel 27

Komisjonile nädala noteeringutest teatamine

1. Vastavalt artiklile 36 edastavad liikmesriigid komisjonile:

a) vastavalt artikli 25 lõikele 1 ja artikli 26 lõigetele 1 ja 2 kindlaksmääratud noteeringud;

b) esindavad noteeringud põrsa kohta keskmise eluskaaluga umbes 20 kilogrammi.

2. Kui komisjon ei saa üht või mitut noteeringut, võtab ta arvesse viimase kättesaadava noteeringu. Kui noteering või noteeringud puuduvad kolmel järjestikusel nädalal, ei arvesta komisjon enam seda noteeringut või neid noteeringuid.

3. Liikmesriigid edastavad komisjoni taotluse põhjal määruse (EÜ) nr 1234/2007 I lisa XVII osaga hõlmatud toodete kohta järgmise teabe, kui see on kättesaadav:

a) kolmandatest riikidest imporditud toodete turuhinnad liikmesriikides;

b) kolmandate riikide tüüpilistel turgudel valitsevad hinnad.

IV PEATÜKK

Lambalihasektor

Artikkel 28

Kergete tallede rümpade määratlemise kriteeriumid

1. Määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti C alapunkti III lõikes 2 osutatud kriteeriumide kohaldamise eesmärgil kohaldatakse käesoleva määruse VI lisas sätestatud eeskirju.

2. VI lisas osutatud liha värvus määratakse kubemeosal kõhusirglihase juures standarditud värvikaardi alusel.

Artikkel 29

Lihakusklasside, rasvasuse, rümba kaalu ja liha värvusega seotud lisasätted

Täiendavad üksikasjalikud sätted määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti C alapunktis III osutatud lihakusklassi ja rasvasuse mõistete kohta sätestatakse käesoleva määruse VII lisas.

Artikkel 30

Klassifitseerimine ja identifitseerimine

1. Määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti C alapunktides III ja V osutatud klassifitseerimist ja identifitseerimist teostavad tapamajad ise.

2. Rümba klassifitseerimine, identifitseerimine ja kaalumine peab toimuma hiljemalt ühe tunni jooksul pärast looma kaela avamist.

3. Vastavalt määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 42 lõike 1 teises lõigus osutatud skaalale klassifitseeritud rümpade ja poolrümpade identifitseerimine osalevates ettevõtetes toimub märgiga, mis näitab rümba kategooriat ning lihakus- ja rasvasusklassi.

([1]) EÜT L 149, 21.6.1993, lk 1.

Kõnealune tähistamine toimub tembeldamise teel, kasutades kustutamatut ja mittetoksilist tinti vastavalt meetodile, mille on heaks kiitnud pädevad riigiasutused.

Kategooriad tähistatakse järgmiselt:

a) L: alla kaheteistkuuliste lammaste (tallede) rümbad;

b) S: muude lammaste rümbad.

4. Liikmesriigid võivad lubada märgistamise asendamist muutmatu ja kindlalt kinnitatud etiketi kasutamisega.

Artikkel 31

Kvalifitseeritud klassifitseerijate teostatav klassifitseerimine

Liikmesriigid tagavad, et klassifitseerimisega tegelevad piisavalt kvalifitseeritud klassifitseerijad. Liikmesriigid määravad sellised isikud kokkuleppemenetluse teel või nimetavad sel eesmärgil vastutava asutuse.

Artikkel 32

Kohapealne kontroll

1. Artiklis 31 osutatud klassifitseerijate toimingut ning osalevates ettevõtetes rümpade klassifitseerimist ja identifitseerimist kontrollib koha peal ilma ette teatamata liikmesriigi poolt määratud ning klassifitseerimisasutustest ja osalevatest ettevõtetest sõltumatu asutus.

Klassifitseerimisasutusest sõltumatuse nõuet ei kohaldata siiski juhul, kui kontrollijaks on pädev asutus.

Kui kontrollide eest vastutav asutus ei kuulu riigiasutuse haldusalasse, tuleb esimeses lõigus sätestatud kontroll teostada riigiasutuse järelevalve all samadel tingimustel vähemalt kord aastas. Riigiasutusele teatatakse korrapäraselt kontrollimiste eest vastutava organi töö tulemustest.

2. Kontroll tuleb läbi viia vähemalt üks kord iga kolme kuu jooksul kõikides osalevates klassifitseerimist teostavates ettevõtetes, kus tapetakse aastas keskmiselt 80 ja rohkem lammast nädalas. Iga kontroll peab hõlmama vähemalt 40 juhuslikult valitud rümpa.

Osalevates ettevõtetes, kus tapetakse aastas keskmiselt vähem kui 80 lammast nädalas, määrab liikmesriik oma riskianalüüsi põhjal kindlaks teostatavate kontrollide sageduse ja kontrollitavate rümpade miinimumkoguse, võttes eelkõige arvesse lammaste tapaarvu asjaomastes tapamajades ning eelmiste kontrollide käigus tehtud tähelepanekuid kõnealustes ettevõtetes.

Artikkel 33

Registreeritav turuhind

1. Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 42 lõike 1 teises lõigus osutatud ühenduse lambarümpade klassifitseerimisskaala alusel kindlaksmääratav turuhind on ühendusest pärit lamba tarnijale makstav tapamaja netohind ilma käibemaksuta. Hind väljendatakse määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti C alapunktis IV sätestatud võrdlusesitusviisi kohaselt esitatud ning tapamaja konksul kaalutud ja klassifitseeritud rümba kaalu 100 kilogrammi kohta.

2. Arvesse võetav kaal on tapasooja rümba kaal, millest lahutatakse paranduskoefitsiendi kaudu jahutuskadu. Liikmesriigid teatavad komisjonile kasutatavad paranduskoefitsiendid.

3. Kui rümpade esitusviis pärast konksul kaalumist ja klassifitseerimist erineb võrdlusesitusviisist, kohandavad liikmesriigid rümba kaalu määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti C alapunkti IV teises lõigus sätestatud paranduskoefitsientide kohaldamise teel. Liikmesriigid teatavad komisjonile kasutatavad paranduskoefitsiendid.

Artikkel 34

Hindade teatamine komisjonile

1. Liikmesriigid, kelle lambalihatoodang ületab 200 tonni aastas, edastavad komisjonile konfidentsiaalse nimekirja tapamajadest ja/või muudest ettevõtetest, mis osalevad hindade kehtestamises vastavalt ühenduse skaalale (edaspidi „osalevad ettevõtted") märkega osalevate ettevõtete iga-aastase ligikaudse tapamahu kohta.

2. Lõikes 1 osutatud liikmesriigid teatavad artikli 36 kohaselt komisjonile vastavalt ühenduse skaalale iga lambaliha kvaliteediklassi keskmise hinna kõigis osalevates ettevõtetes märkega kvaliteediklassi suuruse kohta. Kui kvaliteediklass moodustab vähem kui 1 % koguhulgast, ei ole hindu vaja teatada. Liikmesriigid teatavad komisjonile samuti kogu klassifitseeritud lambaliha keskmise hinna kaalu alusel igas hinnaaruandluse eesmärgil kasutatavas skaalas.

Liikmesriigid võivad siiski jaotada iga määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti C alapunkti III lõikega 1 ette nähtud lihakus- ja rasvasusklassi kohta teatatud hinna kaalu alusel. „Kvaliteet" tähendab lihakus- ja rasvasusklassi kombinatsiooni.

Artikkel 35

Ühenduse keskmised hinnad

Lambarümpade keskmiste hindade arvutamisel ühenduses kaalutakse artikli 34 lõikes 2 osutatud hindu koefitsiendiga, mis kajastab iga liikmesriigi lambaliha toodangu suhtelist suurust ühenduse lambaliha kogutoodangu suhtes.

V PEATÜKK

Ühised ja lõppsätted

Artikkel 36

Nädala hindadest teatamine komisjonile

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile igal nädalal, hiljemalt kolmapäeval kell 12.00 (Brüsseli aja järgi) käesoleva määruse artikli 17 lõikes1, artikli 27 lõikes 1 ja artikli 34 lõikes 2 osutatud turuhinnad ja noteeringud.

Hinnad ja noteeringud on seotud ajavahemikuga esmaspäevast pühapäevani teabe andmisele eelnenud nädalal.

Teatatud hinnad ja noteeringud väljendatakse eurodes, vajaduse korral riigi omavääringus.

2. Lõikes 1 osutatud teave edastatakse elektroonilisel teel vormidel, mille komisjon annab liikmesriikide käsutusse.

Artikkel 37

Kaalumiskoefitsientide perioodiline läbivaatamine

1. Käesoleva määruse artiklis 18, artikli 26 lõikes 3 ja artiklis 35 osutatud kaalumiskoefitsiendid vaadatakse läbi perioodiliselt, et võtta arvesse riigi ja ühenduse tasandil registreeritud suundumusi.

2. Iga lõikes 1 osutatud läbivaatamise kohta teatab komisjon liikmesriikidele läbivaadatud kaalumiskoefitsiendid.

Artikkel 38

Ühenduse inspekteerimiskomitee

1. Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 42 lõikes 2 osutatud ühenduse inspekteerimiskomitee (edaspidi „komitee") vastutab kohapealsete kontrollide eest, mis hõlmavad:

a) ühenduse veise- ja lambarümpade klassifitseerimisskaalasid käsitlevate meetmete kohaldamist;

b) turuhindade registreerimist vastavalt kõnealustele klassifitseerimisskaaladele;

c) toodete klassifitseerimist, identifitseerimist ja märgistamist määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 6 lõike 1 punktis e sätestatud riikliku sekkumise korras toimuva kokkuostu raames veise- ja vasikalihasektoris.

2. Komisjoni koosseisus on kõige rohkem:

a) kolm Euroopa Komisjoni eksperti, kellest üks tegutseb komisjoni eesistujana;

b) üks asjaomase liikmesriigi ekspert;

c) kaheksa eksperti teistest liikmesriikidest.

Liikmesriigid nimetavad eksperte nende sõltumatuse ja võimekuse alusel, eelkõige rümpade klassifitseerimise ja turuhindade registreerimise küsimustes ning seoses asjaomase töö konkreetse laadiga.

Eksperdid ei tohi mingil juhul kasutada saadud teavet isiklikel eesmärkidel või teha seda teatavaks seoses komisjoni tööga.

3. Kontrolle tehakse tapamajades, lihaturgudel, sekkumiskeskustes, noteerimiskeskustes ning piirkondlikes ja kesktalitustes, mis on seotud lõikes 1 osutatud sätete rakendamisega.

4. Kohapealsed kontrollid tehakse liikmesriikides korrapäraste ajavahemike järel, mille pikkus võib erineda eelkõige sõltuvalt veise- ja lambaliha toodangu suhtelisest tähtsusest kontrollitavas liikmesriigis või klassifitseerimisskaala kohaldamisega seotud probleemidest.

Kontrollkäikude kava koostab komisjon pärast konsulteerimist liikmesriikidega. Külastatava liikmesriigi esindajad võivad kontrollides osaleda.

Iga liikmesriik korraldab tema territooriumil toimuvad kontrollkäigud vastavalt Euroopa Komisjoni määratletud nõuetele. Selleks edastab liikmesriik 30 päeva enne kontrollkäiku kavandatavate kontrollkäikude üksikasjaliku kava Euroopa Komisjonile, kes võib taotleda kava muutmist.

Komisjon teatab liikmesriikidele võimalikult varakult enne iga kontrollkäiku selle kava ja toimumise.

5. Iga kontrollkäigu lõpul kohtuvad komisjoni liikmed ja kontrollitud liikmesriigi esindajad, et arutada kontrollkäigu tulemusi. Seejärel teevad komisjoni liikmed kontrollkäigu kohta järeldused lõikes 1 osutatud punktide osas.

Inspekteerimiskomitee eesistuja koostab aruande, mis sisaldab kontrollkäigu üksikasju ja esimeses lõigus osutatud järeldusi. Aruanne saadetakse esimesel võimalusel kontrollitud liikmesriigile ja seejärel teistele liikmesriikidele.

Kui teises lõigus osutatud aruandesse on märgitud puudujääke kontrollitud tegevusvaldkondades või esitatud soovitusi tegevuse parandamiseks, teatavad liikmesriigid Euroopa Komisjonile kõikidest kavandatavatest või tehtud muudatustest hiljemalt kolm kuud pärast kuupäeva, millal aruanne edastati.

6. Komisjoni liikmete sõidu- ja elamiskulud kannab Euroopa Komisjon vastavalt eeskirjadele, mida kohaldatakse selliste isikute sõidu- ja elamiskulude hüvitamisel, kes ei ole seotud Euroopa Komisjoniga ja kelle viimane on kutsunud eksperdiks.

Artikkel 39

Liikmesriikide võetavad meetmed

1. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, et

a) tagada käesoleva määruse sätete kohaldamine;

b) tagada teatatavate hindade täpsus vastavalt artikli 17 lõikele 1, artikli 27 lõikele 1 ja artikli 34 lõikele 2;

c) karistada eelkõige selliste rikkumiste eest nagu templite ja etikettide võltsimine ning petlik kasutamine või litsentseerimata töötajate poolt teostatud klassifitseerimise eest.

2. Liikmesriigid teatavad komisjonile võimalikult kiiresti lõikes 1 osutatud meetmetest.

Artikkel 40

Määrused (EMÜ) nr 563/82, (EMÜ) nr 2967/85, (EMÜ) nr 344/91, (EÜ) nr 295/96, (EÜ) nr 103/2006, (EÜ) nr 1128/2006, (EÜ) nr 908/2006, (EÜ) nr 1319/2006, (EÜ) nr 710/2008, (EÜ) nr 22/2008 ja otsus 83/471/EMÜ tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrustele ja otsusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja neid loetakse VIII lisas esitatud vastavustabeli kohaselt.

Artikkel 41

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2009.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 10. detsember 2008

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Mariann FISCHER BOEL

I LISA

Artiklis 3 osutatud täiskasvanud veiste rümpade lihakus- ja rasvasusklasse käsitlevad lisasätted

1. **LIHAKUS**

Rümba piirkondade, eriti selle oluliste osade (taga-, selja- ja abaosa) areng

Lihakusklass	Lisasätted	
S Super	Tagaosa: tagaosa äärmiselt ümar, topeltlihakusega, selgelt eristatavate koepiiridega Seljaosa: väga lai ja väga paks kuni abaosani Abaosa: äärmiselt ümar	Sisetükk ulatub selgelt märgatavalt üle vaagnaliiduse (*symphisis pelvis*) Ristluutükk väga ümar
E Kõrgem	Tagaosa: väga ümar Seljaosa: lai ja väga paks kuni abaosani Abaosa: väga ümar	Sisetükk ulatub märgatavalt üle vaagnaliiduse (*symphisis pelvis*) Ristluutükk väga ümar
U Väga hea	Tagaosa: ümar Seljaosa: lai ja paks kuni abaosani Abaosa: ümar	Sisetükk ulatub üle vaagnaliiduse (*symphisis pelvis*) Ristluutükk ümar
R Hea	Tagaosa: hästi arenenud Seljaosa: paks, kuid abaosas veidi kitsam Abaosa: küllaltki hästi arenenud	Sisetükk ja ristluutükk kergelt ümarad
O Rahuldav	Tagaosa: keskmiselt kuni puudulikult arenenud Seljaosa: keskmise kuni puuduliku paksusega Abaosa: keskmiselt arenenud kuni peaaegu lame	Ristluutükk: sirge profiiliga
P Nõrk	Tagaosa: nõrgalt arenenud Seljaosa: kitsas, luud nähtavad Abaosa: lame, luud nähtavad	

2. **RASVASUS**

Rasva hulk rümba välispinnal ja rinnaõõnes

Rasvasusklass	Lisasätted
1 Väga õhuke	Ilma rasvakihita rinnaõõnes
2 Õhuke	Rinnaõõnes on lihased ribide vahel selgesti nähtavad
3 Keskmine	Rinnaõõnes on lihased ribide vahel veel nähtavad
4 Paks	Tagaosal on silmatorkavalt lihastevahelist rasva. Rinnaõõnes võivad lihased ribide vahel olla rasvaga kaetud
5 Väga paks	Tagaosa on peaaegu täiesti rasvakihiga kaetud, nii et rasvaladestus ei ole enam selgesti nähtav. Rinnaõõnes on lihased ribide vahel rasvaga kaetud

II LISA

AUTOMATISEERITUD LIIGITUSTEHNIKATE KASUTAMISE LUBAMINE

A OSA

Lubamise tingimused ja miinimumnõuded

1. Kõnealune liikmesriik korraldab sertifitseerimiskatse žüriiga, mis koosneb vähemalt viiest täiskasvanud veiste rümpade liigitamise alal litsentseeritud eksperdist. Kaks žüriiliiget peavad olema pärit katset korraldavast liikmesriigist. Teised žüriiliikmed on igaüks pärit mõnest teisest liikmesriigist. Žüriisse kuulub paaritu arv eksperte. Komisjoni teenistused ja teiste liikmesriikide eksperdid võivad sertifitseerimiskatsest osa võtta vaatlejatena.

   Žüriiliikmed töötavad sõltumatult ja anonüümselt.

   Kõnealune liikmesriik määrab katse koordinaatori, kes

   — ei ole žürii liige;

   — omab piisavaid tehnilisi teadmisi ja on täiesti sõltumatu;

   — jälgib žüriiliikmete sõltumatut ja anonüümset tööd;

   — kogub žüriiliikmetelt ja automatiseeritud liigitustehnikate abil saadud klassifitseerimistulemused;

   — tagab, et kogu sertifitseerimiskatse vältel ei ole automatiseeritud liigitustehnikate abil saadud klassifitseerimistulemused kättesaadavad ühelegi žüriiliikmele ja vastupidi ega ühelegi huvitatud isikule;

   — kinnitab iga rümba liigituse ja võib objektiivsetel täpsustamist nõudvatel põhjustel otsustada rümpade väljajätmise analüüsiks kasutatavast valimist.

2. Sertifitseerimiskatse jaoks:

   — jagatakse iga lihakus- ja rasvasusklass kolmeks alamklassiks;

   — nõutav valim on vähemalt 600 kinnitatud rümpa;

   — tõrgete protsent ei tohi olla suurem kui 5 % rümpadest, mis sobivad klassifitseerimiseks automatiseeritud liigitustehnikate abil.

3. Iga kinnitatud rümba puhul loetakse selle rümba õigeks liigiks žüriiliikmete tulemuste keskmine.

   Automatiseeritud liigitustehnikate töö hindamiseks võrreldakse automatiseeritud liigitusmasina tulemusi iga kinnitatud rümba puhul žürii tulemuste keskmisega. Sellest tulenev automaatsete liigitustehnikate liigituse täpsus määratakse punktide süsteemiga, mida antakse järgmiselt:

	Lihakus	Rasvasus
Eksimust ei ole	10	10
Eksimus ühe ühiku võrra (st ühe alamklassi võrra üles- või allapoole)	6	9
Eksimus kahe ühiku võrra (st kahe alamklassi võrra üles- või allapoole)	– 9	0
Eksimus kolme ühiku võrra (st kolme alamklassi võrra üles- või allapoole)	– 27	– 13
Eksimus rohkem kui kolme ühiku võrra (st rohkem kui kolme alamklassi võrra üles- või allapoole)	– 48	– 30

   Loa saamiseks peaksid automatiseeritud liigitussüsteemid saavutama vähemalt 60 % maksimaalsest punktide arvust nii lihakuse kui ka rasvasuse puhul.

Lisaks peab klassifitseerimine automatiseeritud liigitustehnikate abil jääma järgmistesse piiridesse:

	Lihakus	Rasvasus
Nihe	± 0,30	± 0,60
Regressioonisirge tõus	1 ± 0,15	1 ± 0,30

B OSA

Teave, mida liikmesriigid peavad andma sertifitseerimiskatse korralduse kohta

— sertifitseerimiskatse toimumiskuupäev;

— kõnealuses liikmesriigis või selle osas klassifitseeritud täiskasvanud veiste rümpade üksikasjalik kirjeldus;

— kõnealuses liikmesriigis või selle osas tapetud täiskasvanud veiste tüüpilise rümpade valimi valimise statistilised meetodid kategooria, lihakus- ja rasvasusklasside osas;

— sertifitseerimiskatset teostava(te) tapamaja(de) nimi/nimed ja aadress(id), töötlemisliini(de) korralduse ja töö selgitus, sealhulgas kiirus tunnis;

— sertifitseerimiskatse käigus kasutatav(ad) rümba esitusviis(id);

— automatiseeritud liigituseks kasutatava seadme ja selle tehniliste ülesannete kirjeldus, eeskätt seadme turvakontseptsioon igat tüüpi manipulatsioonide vastu;

— kõnealuse liikmesriigi poolt ametisse nimetatud litsentseeritud eksperdid, kes osalevad sertifitseerimiskatses žüriiliikmetena;

— sertifitseerimiskatse koordinaator ning tõendid tema piisavate tehniliste teadmiste ja täieliku sõltumatuse kohta;

— kõnealuse liikmesriigi poolt sertifitseerimiskatse tulemuste analüüsimiseks määratud sõltumatu asutuse nimi ja aadress.

C OSA

Teave, mida liikmesriigid peavad andma sertifitseerimiskatse tulemuste kohta

— žürii ja koordinaatori poolt sertifitseerimiskatse ajal täidetud ning allkirjastatud klassifitseerimislehtede koopia;

— sertifitseerimiskatse ajal automatiseeritud liigitustehnikate abil saadud ning koordinaatori poolt allkirjastatud klassifitseerimistulemuste koopia;

— koordinaatori aruanne sertifitseerimiskatse kohta, pidades silmas käesoleva lisa B osas sätestatud tingimusi ja miinimumnõudeid;

— sertifitseerimiskatse tulemuste kvantitatiivne analüüs vastavalt komisjonis kokkulepitavale metoodikale, mis näitab iga eksperdist klassifitseerija klassifitseerimistulemusi ning automatiseeritud liigitustehnikate abil saadud klassifitseerimistulemusi. Analüüsiks kasutatavad andmed tuleb esitada komisjonis kokkulepitaval elektroonilisel kujul;

— vastavalt käesoleva lisa A osa punkti 3 sätetele määratud automatiseeritud liigitustehnikate täpsus.

III LISA

Artikli 13 lõikes 5 osutatud korrigeerimistegurid, mis on väljendatud protsendina rümba kaalust

Protsent	Vähendus			Suurendus				
Rasvaklassid	1–2	3	4–5	1	2	3	4	5
Neerud	– 0,4							
Neerurasv	– 1,75	– 2,5	– 3,5					
Vaagnarasv	– 0,5							
Maks	– 2,5							
Vahelihase kõõluseline osa	– 0,4							
Vahelihase lihaseline osa	– 0,4							
Saba	– 0,4							
Seljaaju	– 0,05							
Udararasv	– 1,0							
Munandid	– 0,3							
Munandikotirasv	– 0,5							
Tagaosa sisetüki seesmine rasvkude	– 0,3							
Kägiveen ja sellega külgnev rasvkude	– 0,3							
Välisrasva eemaldamine				0	0	+ 2	+ 3	+ 4
Rinnakurasva eemaldamine rasvakihi säilitamisega (lihaskude ei tohi jääda katmata)				0	+ 0,2	+ 0,2	+ 0,3	+ 0,4
Munandikotirasvaga külgneva kubemetüki rasvkoe eemaldamine				0	+ 0,3	+ 0,4	+ 0,5	+ 0,6

IV LISA

Artikli 23 lõikes 2 osutatud tailihasisaldus

1. Tailiha sisalduse hinnang põhineb dissekteerimisel, mida teostatakse vastavalt standardmeetodile.

2. Osalise dissekteerimise puhul põhineb tailiha sisalduse hinnang nelja peamise jaotustüki (abaosa, seljatükk, singiosa ja küljetükk) dissekteerimisel. Tailiha standardsisaldus arvutatakse järgmiselt:

$$Y = 0{,}89 \times 100 \frac{\text{sisefilee mass + tailiha mass abaosas, seljatükis, singiosas ja küljetükis}}{\text{sisefilee mass + dissekteeritud jaotustükkide mass}}$$

Kõnealuses neljas jaotustükis (abaosa, seljatükk, singiosa ja küljetükk) oleva tailiha massi arvutamiseks lahutatakse nende nelja jaotustüki muu liha kui tailiha kogumass jaotustükkide kogumassist enne dissekteerimist.

3. Täieliku dissekteerimise puhul arvutatakse tailiha standardsisaldus järgmiselt:

$$Y = 100 \times \frac{\text{tailiha mass}}{\text{rümba kaal}}$$

Tailiha massi arvutamiseks lahutatakse muu liha kui tailiha kogumass rümba kogumassist enne dissekteerimist. Pead (v.a põseliha) ei dissekteerita.

V LISA

Artikli 23 lõikes 4 osutatud searümba liigitusmeetodeid käsitlev protokoll

1. Protokolli esimeses osas esitatakse proovidissekteerimise üksikasjalik kirjeldus ning see hõlmab eelkõige:

   — katseperioodi ja loa väljastamise korra täielikku ajakava;

   — tapamajade arvu ja asukohta;

   — määramise metoodikaga hõlmatud seakarja kirjeldust;

   — märge valitud dissekteerimismeetodi kohta (täielik või osaline);

   — artikli 23 lõikes 1 osutatud kompuutertomograafi kasutamise korral menetluse kirjeldust;

   — valitud proovivõtumeetodiga seoses kasutatavate statistiliste meetodite esitust;

   — riikliku kiirmeetodi kirjeldust;

   — kasutatavate rümpade täpset esitusviisi.

2. Protokolli teises osas tuleks esitada proovidissekteerimise tulemuste üksikasjalik kirjeldus ning see peaks hõlmama eelkõige:

   — valitud proovivõtumeetodiga seoses kasutatavate statistiliste meetodite esitust;

   — kehtestatavat või muudetavat võrrandit;

   — tulemuste numbrilist ja graafilist kirjeldust;

   — uute seadmete kirjeldust;

   — nende sigade kaalupiirangut, kelle suhtes uut meetodit võib kasutada, ja muud piiranguid seoses meetodi praktilise kasutamisega.

VI LISA

Artiklis 28 osutatud vähem kui 13 kg kaaluvate tallerümpade klassifitseerimisskaala

Kategooria	A		B		C	
Kaal	≤ 7 kg		7,1–10 kg		10,1–13 kg	
Kvaliteet	1.	2.	1.	2.	1.	2.
Liha värvus	heleroosa	muu värv või muu rasvamäär	heleroosa või roosa	muu värv või muu rasvamäär	heleroosa või roosa	muu värv või muu rasvamäär
Rasvasusklass (*)	(2) (3)		(2) (3)		(2) (3)	

(*) Nagu on määratletud määruse (EÜ) nr 1234/2007 V lisa punkti C alapunkti III lõikes 1.

VII LISA

Artiklis 29 osutatud lambarümpade lihakus- ja rasvasusklasse käsitlevad lisasätted

1. LIHAKUS

Rümba profiili areng, eelkõige selle olulised osad (tagaveerand, seljaosa, abaosa).

Lihakusklass	Lisasätted
S Super	Tagaveerand: topeltlihaselisus. Piirkonnad äärmiselt kumerad Seljaosa: äärmiselt kumer, äärmiselt lai, äärmiselt paks Abaosa: äärmiselt kumer ja äärmiselt paks
E Kõrgem	Tagaveerand: väga paks. Piirkonnad väga kumerad Seljaosa: väga kumer, väga lai ja väga paks kuni abaosani Abaosa: väga kumer ja väga paks
U Väga hea	Tagaveerand: paks. Profiilid kumerad Seljaosa: lai ja paks kuni abaosani Abaosa: Paks ja kumer
R Hea	Tagaveerand: piirkonnad peamiselt lamedad Seljaosa: paks, kuid abaosas veidi kitsam Abaosa: hästi arenenud, kuid õhem
O Rahuldav	Tagaveerand: piirkonnad kergelt nõgusad Seljaosa: puudulik laius ja paksus Abaosa: kaldub kitsusele. Puudulik paksus
P Nõrk	Tagaveerand: piirkonnad nõgusad kuni väga nõgusad Seljaosa: kitsas ja nõgus, nähtavate luudega Abaosa: kitsas, lame, nähtavate luudega

2. RASVASUSKLASS

Rasva hulk rümba välispinnal ja rinnaõõnes.

Rasvasusklass	Lisasätted [1]		
1. Väga õhuke	Välispinnal	Nähtamatu või väga õhuke rasvakiht	
	Sisepinnal	Kõhuõõnes	Nähtamatu või väga õhuke rasvakiht neerudel
		Rindkerel	Rindkerel
2. Õhuke	Välispinnal	Õhuke rasvakiht osal rümbast, kuid vähem jalgadel	
	Sisepinnal	Kõhuõõnes	Osa neerudest kaetud rasvajälgede või õhukese rasvakihiga
		Rindkerel	Lihased selgelt nähtavad ribide vahel

Rasvasusklass	Lisasätted ([1])		
3. Keskmine	Välispinnal	Õhuke rasvakiht katab suurema osa rümbast või kogu rümba. Kergelt paksenenud rasvakihid sabajuurepiirkonnas.	
	Sisepinnal	Kõhuõõnes	Kerge rasvakiht katab osa neerudest või neerud täielikult
		Rindkerel	Lihased endiselt nähtavad ribide vahel
4. Paks	Välispinnal	Paks rasvakiht katab enamuse rümbast, võib olla õhem jalgadel ja pakseneda abaosa suunas	
	Sisepinnal	Kõhuõõnes	Neerud on rasvaga kaetud
		Rindkerel	Lihased ribide vahel võivad olla rasvaga kaetud. Rasvaladestused ribidel võivad olla nähtavad
5. Väga paks	Välispinnal	Väga paks rasvakiht Rasvalaigud mõnikord nähtavad	
	Sisepinnal	Kõhuõõnes	Neerud kaetud paksu rasvakihiga
		Rindkerel	Lihased ribide vahel rasvaga kaetud. Rasvaladestused ribidel nähtavad

([1]) Kõhuõõnt käsitlevaid lisasätteid ei kohaldata käesoleva määruse VI lisa kohaldamisel.

VIII LISA

Artiklis 40 osutatud vastavustabel

1. MÄÄRUS (EMÜ) nr 563/82

Määrus (EMÜ) nr 563/82	Käesolev määrus
Artikli 1 lõige 1	Artikli 13 lõige 1
Artikli 1 lõige 2	Artikli 13 lõige 2
Artikli 1 lõige 3	Artikli 13 lõike 5 esimene lõik
Artikli 1 lõige 4	Artikli 13 lõike 5 teine lõik
Artikkel 2	Artikli 2 lõiked 3 ja 4
Artikkel 3	Artikli 13 lõige 4
Artikkel 4	Artikkel 41

2. MÄÄRUS (EMÜ) nr 2967/85

Määrus (EMÜ) nr 2967/85	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikli 2 lõige 1	Artikli 22 lõike 2 esimene ja teine lõik
Artikli 2 lõige 2	Artikli 22 lõike 2 kolmas lõik
Artikli 2 lõige 3	Artikli 22 lõige 3
Artikkel 3	Artikli 23 lõiked 2–5
Artikli 4 lõige 1	Artikli 21 lõike 3 esimene ja teine lõik
Artikli 4 lõige 2	Artikli 21 lõike 3 neljas lõik
Artikli 4 lõige 3	Artikli 21 lõike 3 viies lõik
Artikkel 5	Artikli 21 lõike 4 taane a
Artikkel 6	Artikkel 39
Artikkel 7	Artikkel 41

3. MÄÄRUS (EMÜ) nr 344/91

Määrus (EMÜ) nr 344/91	Käesolev määrus
Artikli 1 lõige 1	Artikli 6 lõige 3
Artikli 1 lõige 2	Artikli 6 lõige 4
Artikli 1 lõige 2a	Artikli 6 lõige 2
Artikli 1 lõige 3	Artikli 6 lõige 5
Artikli 1 lõige 4	Artikli 6 lõige 6
Artikli 1 lõige 5	Artikli 7 lõike 2 sissejuhatav lause ja taane a
Artikli 2 lõige 1	—
Artikli 2 lõike 2 sissejuhatav lause ja esimene taane	Artikkel 5
Artikli 2 lõike 2 teine taane	—
Artikli 2 lõige 3	Artikli 6 lõige 7
Artikli 3 lõike 1 esimene lõik	Artikkel 8
Artikli 3 lõike 1 teine lõik	—
Artikli 3 lõike 1a esimene kuni kolmas lõik	Artikli 9 lõige 1
Artikli 3 lõike 1a neljas lõik	Artikli 9 lõike 3 taane a
Artikli 3 lõige 1b	Artikli 9 lõige 2
Artikli 3 lõige 1c	Artikli 9 lõige 4

Määrus (EMÜ) nr 344/91	Käesolev määrus
Artikli 3 lõike 2 esimene lõik	Artikli 11 lõige 1
Artikli 3 lõike 2 teine lõik	Artikli 11 lõige 2
Artikli 3 lõike 2 kolmas lõik	Artikli 11 lõige 3
Artikli 3 lõike 2 neljas lõik	Artikli 11 lõige 4
Artikli 3 lõike 2 viies lõik	Artikli 12 lõige 2
Artikli 3 lõike 2 kuues lõik	Artikli 12 lõige 1
Artikli 3 lõige 3	Artikli 39 lõige 2
Artikkel 4	Artikkel 41
I lisa	II lisa A osa
II lisa	II lisa A osa ja B osa

4. MÄÄRUS (EÜ) nr 295/96

Määrus (EÜ) nr 295/96	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 14
Artikli 2 lõige 1	Artikli 15 lõige 1
Artikli 2 lõige 2	—
Artikli 2 lõige 3	Artikli 15 lõige 2
Artikli 3 lõige 1	Artikli 16 lõige 1
Artikli 3 lõige 2	Artikli 16 lõige 2
Artikli 3 lõige 3	Artikli 16 lõige 3
Artikli 3 lõike 4 punkt a	Artikli 16 lõike 4 esimene lõik
Artikli 3 lõike 4 punkt b	Artikli 16 lõike 4 teine lõik
Artikli 3 lõike 4 punkt c	Artikli 16 lõige 5
Artikli 3 lõike 4 punkt d	Artikli 16 lõige 6
Artikli 3 lõike 4 punkti e esimese lõigu sissejuhatav lause	Artikli 16 lõike 7 esimese lõigu sissejuhatav lause
Artikli 3 lõike 4 punkti e esimese lõigu esimene taane	Artikli 16 lõike 7 esimese lõigu taane a
Artikli 3 lõike 4 punkti e esimese lõigu teine taane	Artikli 16 lõike 7 esimese lõigu taane c
Artikli 3 lõike 4 punkti e teine lõik	Artikli 16 lõike 7 teine lõik
Artikli 3 lõige 5	Artikli 16 lõige 8
Artikkel 4	Artikkel 17
Artikli 5 lõige 1	Artikli 18 lõige 1
Artikli 5 lõige 2	Artikli 18 lõige 2
Artikli 5 lõige 3	Artikli 37 lõige 1
Artikkel 6	Artikkel 19
Artikkel 7	Artikli 39 lõige 1
Artikkel 8	—
Artikkel 9	Artikkel 41

5. MÄÄRUS (EÜ) nr 103/2006

Määrus (EÜ) nr 103/2006	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikli 3 lõige 1
Artikkel 2	—
Artikkel 3	Artikkel 41
I lisa	I lisa
II ja III lisa	—

6. MÄÄRUS (EÜ) nr 908/2006

Määrus (EÜ) nr 908/2006	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikli 25 lõike 3 esimene lõik
Artikkel 2	—
Artikkel 3	Artikkel 41
I kuni III lisa	—

7. MÄÄRUS (EÜ) nr 1128/2006

Määrus (EÜ) nr 1128/2006	Käesolev määrus
Artikli 1 lõige 1	Artikli 26 lõige 1
Artikli 1 lõige 2	Artikli 26 lõige 2
Artikli 2 lõige 1	Artikli 25 lõige 1
Artikli 2 lõige 2	Artikli 25 lõige 2
Artikkel 3	—
Artikkel 4	Artikkel 41
I ja II lisa	—

8. MÄÄRUS (EÜ) nr 1319/2006

Määrus (EÜ) nr 1319/2006	Käesolev määrus
Artikli 1 lõige 1	Artikli 27 lõige 1
Artikli 1 lõige 2	Artikli 27 lõige 2
Artikkel 2	—
Artikkel 3	Artikli 27 lõige 3
Artiklid 4 ja 5	—
Artikkel 6	Artikkel 41
I ja II lisa	—

9. MÄÄRUS (EÜ) nr 22/2008

Määrus (EÜ) nr 22/2008	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 33
Artikkel 2	Artikkel 34
Artikkel 3	Artikli 3 lõige 1
Artikli 4 lõige 1	Artikli 30 lõige 2
Artikli 4 lõige 2	Artikli 30 lõige 3
Artikli 4 lõige 3	Artikli 30 lõige 4
Artikli 5 lõige 1	Artikkel 31
Artikli 5 lõige 2	Artikkel 32
Artikkel 6	Artikli 38 lõike 1 sissejuhatav lause ning taanded a ja b
Artikkel 7	Artikli 38 lõike 2 teine ja kolmas lõik
Artikkel 8	Artikli 38 lõike 2 esimene lõik
Artikli 9 lõike 1 esimene lõik	Artikli 38 lõike 4 esimene lõik
Artikli 9 lõike 1 teine lõik	—
Artikli 9 lõige 2	Artikli 38 lõike 4 teine lõik
Artikli 9 lõige 3	Artikli 38 lõike 4 kolmas lõik

Määrus (EÜ) nr 22/2008	Käesolev määrus
Artikli 9 lõige 4	Artikli 38 lõike 4 neljas lõik
Artikli 9 lõige 5	Artikli 38 lõike 5 esimene lõik
Artikli 9 lõige 6	Artikli 38 lõike 5 teine lõik
Artikkel 10	Artikli 38 lõige 6
Artikkel 11	—
Artikkel 12	Artikkel 41
I lisa	VII lisa
II ja III lisa	—

10. MÄÄRUS (EÜ) nr 710/2008

Määrus (EÜ) nr 710/2008	Käesolev määrus
Artikkel 1	—
Artikkel 2	—
Artikkel 3	Artikkel 41
Lisa	—

11. OTSUS 83/471/EMÜ

Otsus 83/471/EMÜ	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikli 38 lõige 1
Artikkel 2	Artikli 38 lõige 2
Artikli 3 lõige 1	Artikli 38 lõige 3
Artikli 3 lõike 2 esimene lõik	Artikli 38 lõike 4 esimene lõik
Artikli 3 lõike 2 teine lõik	—
Artikli 3 lõike 2 kolmas lõik	Artikli 38 lõike 4 teine lõik
Artikli 3 lõige 3	Artikli 38 lõike 4 kolmas lõik
Artikli 3 lõige 4	Artikli 38 lõike 4 neljas lõik
Artikkel 4	Artikli 38 lõige 5
Artikkel 5	Artikli 38 lõige 6
Artikkel 6	—